

USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. listopadu 2025 **odvolání** obžalovaného M[REDAKCE] H[REDAKCE], narozeného [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 4. září 2025, číslo jednací 2 T 72/2025 - 1642, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný **uznán vinným** ad I/1, 2 pokračujícím přečinem padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezů podle § 350 odst. 1 tr. zákoníku alinea první i druhá, ad II. přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, ad III. přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, ad IV. přečinem nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, ad V. přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, ad VI./1, 2. pokračujícím přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 1, 3 písm. c), e) tr. zákoníku, ad VI./1 přečinem poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ad VII. přečinem padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezů podle § 350 odst. 1 tr. zákoníku alinea první i druhá, za které byl **odsouzen** za přečiny uvedené v bodě I. a II. a za sbíhající se přečiny poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 tr. zákoníku, ze kterého byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Benešově ze dne 22. 7. 2024, sp. zn. 2 T 84/2024, podle § 350 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 10 (deset) měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce dne 11. 2. 2025, konkrétně razítka 1 ks LÉKAŘSKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA RUDOLFA A STEFANIE BENEŠOV, zn. Trodat, věc č. 6, sáček PC01012589, razítka 1 ks KASMED s.r.o., zn. Printer S842, věc č. 19, sáček PO0016065. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to 1 ks spreje zn. SPRÜH Folie, odstín Black Glossy (převzato z výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Benešově sp. zn. 2 T 84/2024). Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Benešově ze dne 22. 7. 2024, sp. zn. 2 T 84/2024, který nabyl právní moci dne 7. 8. 2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Dále byl obžalovaný odsouzen za přečiny uvedené v bodě III. až VII. podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce dne 11. 2. 2025, konkrétně mobilního telefonu celkem 1 ks APPLE 13 PRO MAX, výr. číslo FR7MF3XT2G, včetně SIM karty s účastnickým číslem [REDAKCE], mobilního telefonu celkem 1 ks HONOR 70, REAL ME C11, výr. číslo 860652062887242, IMEI:860652062887242, 860652062902306, razítka celkem 1 ks MĚSTSKÁ POLIKLINIKA PRAHA, zn. Trodat, věc č. 41, sáček PO0016076, razítka celkem 1 ks MUDr. Marie Mrvová Komplexní rehabilitační

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

centrum, zn. Printer S-842, věc č. 44, sáček č. PO0016081, 3 ks písemností - výtisků s názvem: Komplexní rehabilitační centrum, věc č. 35, sáček UC0049355.

2. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena **povinnost zaplatit** poškozené České republice – Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, IČO 751 51 481, se sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha-Zbraslav, škodu ve výši 84 973 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Uvedených přečinů se obžalovaný podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že

I.

1) v blíže nezjištěné době, minimálně od 14. 4. 2024 do 16. 5. 2024 padělal "lékařskou zprávu" nazvanou "Zpráva o ambulantním vyšetření" datovaná 13. 4., opatřenou razítkem "Lékařská Pohotovostní služba Rudolfa a Stefanie Benešov a.s." a zprávu "Žádanka na odběr krve na jaterní testy a zpráva o stavu pacienta pro Obvodního lékaře" opatřenou razítkem "Kasmed s.r.o. MUDR. Linhartová, Tábor", kdy tyto lékařské zprávy nesplňují zákonné náležitosti a tyto, ačkoliv věděl, že lékařské zprávy mu nebyly těmito zdravotnickými zařízeními vydány, jelikož žádnou lékařskou prohlídku v těchto zařízeních neabsolvoval, následně zaslal dne 16. 5. 2024 ze své e-mailové adresy: [REDACTED]@email.cz přes emailovou schránku: krps.podateln@pcr.cz Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, Odbor vnitřní kontroly, Na Baních 1535, Praha 5 - Zbraslav, jako reakci na výzvu,

2) v přesně nezjištěný den v období od 20. 6. 2024 do 24. 6. 2024 padělal lékařskou zprávu ohledně jeho zranění, které mu mělo být způsobené při převozu hlídkou Policie ČR Obvodní oddělení Benešov dne 20. 6. 2024 v době od 08:00 do 10:00 hodin, kdy tato lékařská zpráva nesplňuje zákonné náležitosti takové zprávy a tuto, ačkoliv věděl, že lékařská zpráva mu nebyla tímto zdravotnickým zařízením vydána, jelikož žádnou lékařskou prohlídku dne 20. 6. 2024 v tomto zdravotnickém zařízení neabsolvoval, dne 24. 6. 2024 tuto zprávu zaslal na Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Odbor vnitřní kontroly jako reakci na výzvu ve věci evidované pod č.j. KRPS-162643/ČJ-2024-010066 a dne 20. 8. 2024 na Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Benešov, Oddělení obecné kriminality jako přílohu k odůvodnění stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 2. 8. 2024 evidované pod č.j. KRPS-201148/TČ-2024-010171,

II.

v úmyslu poškodit policejní automobily dne 22. 6. 2024 v době kolem 14:01 hodin poškodil přineseným předmětem lak služebního automobilu Policie České republiky tovární značky Škoda Scala, registrační značky 5SR2974, rok výroby 2022, vin TMBEK6NW6N3072052 zaparkovaného před budovou čp. 906 v ulici Vlašimská v Benešově, v níž se nachází služebna Dopravního inspektorátu Policie ČR, kdy předmětem drženým v pravé ruce přistoupil k pravému boku zaparkovaného automobilu a do laku vozidla vyryl rýhu délky 55 cm na předních pravých dveřích, pokračující přes pravé zadní dveře v délce 65 cm a zakončené nad víkem palivové nádrže rýhou v délce 56 cm, poté přešel za roh budovy do ulice K Pazderně, kde nedaleko domu čp. 800 v Benešově přistoupil k zaparkovanému služebnímu automobilu Policie ČR tovární značky Škoda Octavia, registrační značky 5SD2094, přineseným předmětem na pravém boku vozidla vyryl rýhu v délce 41 cm na předních pravých dveřích, pokračující přes pravé zadní dveře v délce 105 cm a končící nad víkem palivové nádrže v délce 48 cm, rýhu u víka palivové nádrže o délce 40 cm a dále na přední kapotě vyryl 3x obrazce kosočtverce o rozměrech 23x22cm, 18x26cm a 20x30cm, čímž Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, IČO: 75151481, Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

se sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5-Zbraslav způsobil poškozením vozidla tovární značky Škoda Scala škodu ve výši 53 024,62 Kč a poškozením automobilu tovární značky Škoda Octavia škodu ve výši 31 948,40 Kč,

III.

v reakci na předcházející plnění služebních povinností ze strany policistů Obvodního oddělení Policie ČR Benešov v souvislosti s prověřováním případů, ve kterých jako podezřelý figuroval, dne 1. 8. 2024 ve 23:34 hodin vyhrožoval usmrcením pro výkon pravomoci úřední osoby asistentovi nstržm. Z [REDAKCE] J [REDAKCE] ČOZ [REDAKCE] zařazenému na Obvodním oddělení Policie ČR Benešov, a to tím způsobem, že ze svého facebookového profilu "[REDAKCE]" mu přes messenger zaslal zprávu s obsahem: "Ty zkurvena mrdko kvůli tomu zastánkyň napadání jsem v podmínce ty mrdko ty chcípneš ti říkám dávej si pozor nevíš s kým si zahráváš ty mrdko zkurvena vymrdana. Chcípneš jestli se mi ještě jednou dostaneš na oči nachčiju ti do ty tvoji prolhany držky ty zkurvysyne", kdy tato zpráva u nstržm. J [REDAKCE] vzbudila důvodnou obavu o jeho život a zdraví a život a zdraví jeho rodiny,

IV. dne 20. 8. 2024, v době od 10:16 hod. do 12:58 hod., z blíže nezjištěného místa, prostřednictvím svého mobilního telefonu zn. HONOR Real Me C11 (nezj. výrobního čísla), úmyslně a vědomě, odeslal ze svého facebookového profilu s názvem "[REDAKCE]" poškozenému pprap. J [REDAKCE] S [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] OEČ: [REDAKCE] služebně zařazenému ve funkci [REDAKCE] na Obvodním oddělení Policie České republiky Benešov, v souvislosti s výkonem jeho povolání, celkem 4 hlasové zprávy a to prostřednictvím chatovací místnosti Messenger na facebookový profil s názvem J [REDAKCE] S [REDAKCE] ve kterých poškozeného nejen vulgárně urážel do "mrdek, blbečků, volů a kokotů", ale zejména tomuto vyhrožoval tím, že jej připraví o zaměstnání u Policie České republiky, kdy mu opakovaně prostřednictvím hlasových zpráv vyhrožoval např. slovy "u policie si skončil, o to se postarám, ty nevíš, kde mám známý. Dej si na mě bacha ty vole", "jestli tě potkám, flusnu ti do ksichtu", "nejenže skončíš u policie, ale ty si neškrtněš nikde ty vole a to ti garantuju" či "říkám ti, že tě tak zničím, že ty u policie budeš moct skončit", kdy tyto obdržené zprávy u poškozeného pprap. J [REDAKCE] S [REDAKCE] vzbudily důvodnou obavu, že by mu mohla být způsobena jiná těžká újma spočívající zejména ve ztrátě jeho zaměstnání,

V.

1) v době kolem 11:05 hodin dne 17. 9. 2024 na ulici před budovou Policie ČR, Obvodní oddělení Benešov na adrese Benešov, Jiráskova 993, hlasitě opakovaně vykřikoval směrem k budově Policie ČR slova "B [REDAKCE] ty mrdko gestapácká, já ti garantuju, že jsi u policie skončil" a to i přes to, že si byl v době svého jednání vědom, že Z [REDAKCE] B [REDAKCE] je příslušník Policie ČR sloužící na výše uvedené adrese, poté z místa odešel,

2) dne 19. 9. 2024 v době ve 20:25 hodin na ulici před budovou Policie ČR, Obvodní oddělení Benešov, Jiráskova 993, Benešov, vykřikoval směrem k budově Policie ČR slova "B [REDAKCE] ty gestapácká svině, u Policie si skončil" a to i přes to, že si byl v době svého jednání vědom, že Z [REDAKCE] B [REDAKCE] je příslušník Policie ČR sloužící na výše uvedené adrese, poté z místa odešel,

3) dne 20. 9. 2024 v době od 20:43 hodin do 20:45 hodin na adrese Jiráskova 993 v Benešově, před budovou Policie ČR, Obvodní oddělení Benešov nejprve kolem této budovy prošel a následně se ke vstupním dveřím budovy vrátil, svou pravou rukou, ve které držel skleněnou láhev, udeřil do kovového madla vstupních dveří, čímž došlo k rozbití této láhve a rozstříknutí žluté zápachající nezjištěné látky (pravděpodobně moči) na dveře budovy, poté z místa odešel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

4) dne 23. 9. 2024 v době od 10:35 hodin do 10:40 hodin na ulici před budovou Policie ČR, Obvodní oddělení Benešov, Jiráskova 993, Benešov, hlasitě pokřikoval hrubé urážky slovy "B[REDAKCE], ty gestapácká svině, půjdeš do tepláků, ty zasraná mrdko, vylez ven, ty jsi u Policie skončil", kdy svého jednání zanechal až poté, kdy byl za použití hmatů a chvatů zadržen příslušníky Policie ČR,

VI.

1) v době nejméně od 26. 11. 2024 do 6. 1. 2025 nejméně v deseti případech, opakovaně, lživě obvinil poškozeného policistu J[REDAKCE] K[REDAKCE] ČOZ [REDAKCE] ze spáchání trestného činu, kdy svá oznámení učinil anonymně, cestou emailových zpráv z adresy [REDAKCE]@post.cz a [REDAKCE]@post.cz na různé odbory orgánu veřejné moci, konkrétně dne 11. 12. 2024 na Městský úřad Votice - Odbor vnitřních věcí a obecní živnostenský úřad, oznámení o nelegálním podnikání spočívajícím v pečení cukroví a prodávání uzeného masa s uchováváním prodávaných produktů v nevyhovujících podmínkách, když obdobné oznámení zaslal i na úřad práce, dne 18. 11. 2024 a 22. 11. 2024 na odbor sociálních věcí Městského úřadu ve Voticích oznámil, že je to alkoholik, který opilý doma mlátí děti, chlapce fyzicky trestá a pálí ho cigaretami a jako důkaz zaslal několik fotografií prstů ruky která měla nést stopy po popáleninách, když totožné oznámení zaslal dne 20. 12. 2024 i na Obvodní oddělení Policie ČR ve Voticích, dne 7. 12. 2024 na Oblastní inspektorát práce pro Středočeský kraj oznámil, že v místě trvalého bydliště dlouhodobě nezákonně podniká a je spolumajitelem firmy „[REDAKCE]“, neodvádí daně z příjmů a tím se dopouští minimálně dvou trestných činů – krácení daně z příjmů a nezákonně podnikání, totožné oznámení zaslal dne 7. 12. 2024 i na podatelnu Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, dne 20. 12. 2024 zaslal na Obvodní oddělení Policie ČR ve Voticích oznámení o týrání dítěte, dne 23. 12. 2024 oznámení o zneužití dotace poskytnuté na rekonstrukci domu, místo toho měly být peníze použity k nákupu nového automobilu, dne 29. 12. 2024 na podatelnu policie zaslal oznámení o nelegálním pěstování indoor konopí s následným prodejem a požadavkem na provedení domovní prohlídky, obdobné oznámení zaslal i na Celní úřad Středočeského kraje a Obvodní oddělení Policie ČR ve Voticích, v průběhu měsíce prosince 2024 oznámení na Státní veterinární správu ohledně velké množiny psů v domě, dne 30. 12. 2024 zaslal oznámení Státní zemědělské a potravinářské inspekci ohledně neoprávněného podnikání v oblasti gastronomie s porušováním hygienických norem, když obdobné oznámení zaslal i České obchodní inspekci, dne 23. 12. 2024 na Ministerstvo zemědělství oznámil nelegální odstřel zvěře na Konopišti, když každý týden odloví minimálně dva kusy zvěře - prasat a následně ke škodě Okresního mysliveckého spolku Benešov maso prodává, dne 21. 12. 2024 oznámení na Obvodní oddělení Policie ČR ve Vlašimi na zneužití dotace poskytnuté na rekonstrukci domu, kdy obžalovaný takto činil v úmyslu vážně poškodit poškozeného J[REDAKCE] K[REDAKCE] v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy a toto jednání spáchal na poškozeném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, kdy je služebně zařazen na Obvodním oddělení Policie ČR Benešov, přičemž provedenými kontrolami jednotlivých pracovníků výše uvedených státních orgánů nebylo zjištěno žádné pochybení či protiprávní jednání, jak ze strany J[REDAKCE] K[REDAKCE], tak ze strany jeho manželky K[REDAKCE] K[REDAKCE], a dále se pokusil poškodit na právech manželku poškozeného K[REDAKCE] K[REDAKCE], narozenou [REDAKCE], tím, že zneužil její telefonní číslo [REDAKCE], které umístil na erotický portál Amatéri.com a tu na základě tohoto jednání opakovaně kontaktovali neznámí muži za účelem domluvení erotických služeb, což u ní způsobilo psychickou újmu vzhledem k tomu, že měla obavu, že by jí toto jednání mohlo způsobit vážnou újmu na právech spočívající v negativním zásahu do rodinného života, pověsti a dobrého jména a v oblasti pracovního života,

2) v době nejméně od 21. 1. 2025 do 4. 2. 2025, ačkoliv věděl, že tvrzená oznamovaná obvinění neodpovídají skutečnosti, v úmyslu vyvolat vůči policistovi O[REDAKCE] V[REDAKCE] ČOZ [REDAKCE], Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

reakci ze strany orgánů prověřující takováto oznámení, nejméně v osmi případech opakovaně, lživě obvinil poškozeného policistu O [REDACTED] V [REDACTED] z protiprávního jednání zakládajícího podezření ze spáchání trestného činu, kdy svá oznámení učinil anonymně, cestou emailových zpráv z adresy [REDACTED]@post.cz, [REDACTED]@post.cz, [REDACTED]@seznam.cz různým subjektům veřejné moci, konkrétně dne 21. 1. 2025 a 30. 1. 2025 na Obecní úřad Bukovany oznámil, že jmenovaný pálí plasty a pneumatiky na pozemku, na zahradě zakládá nelegální černou skládku, služební zbraní střílí po kočkách a je psychopat, na kterého bylo podáno trestní oznámení, služební zbraní zastřelil dvě kočky a osm těžce zranil, dne 22. 1. 2025 na Obvodní oddělení PČR Týnec nad Sázavou oznámil, že doma přechovává nadměrné množství konopí a následně je prodává, dne 22. 1. 2025 zaslal dvakrát oznámení pracovním odboru sociálních věcí Městského úřadu v Benešově, v nichž tvrdil, že doma dlouhodobě týrá svou nemocnou matku a otce, neštítí se je hrubě násilně mlátit, dne 22. 1. 2025 oznámení Generální inspekci bezpečnostních sborů, že vynáší informace z trestního řízení, dne 23. 1. 2025 oznámení Odboru pro zbraně a bezpečnostní materiál Benešov, v němž tvrdil, že doma používá služební zbraň, nezletilé děti ohrožuje zbraní tím, že před dětmi střílí, dne 30. 1. 2025 oznámení na Obvodní oddělení PČR Votice, že střílí na kočky ze služební pistole, a dále se pokusil dne 25. 1. 2025 a 26. 1. 2025 z profilu "[REDACTED] [REDACTED]" vložit na facebookovou skupinu s názvem "[REDACTED]" příspěvek, kdy poškozeného O [REDACTED] V [REDACTED] lživě obviňuje, že střílí svou služební zbraní po kočkách a psech a je psychopat, kdy ke zveřejnění nedošlo jen díky včasnému zásahu správce této facebookové skupiny, který tuto zprávu vyhodnotil jako porušující pravidla dané skupiny, kdy obžalovaný činil v úmyslu poškozeného V [REDACTED] vážně poškodit v zaměstnání a narušit jeho pověst a toto jednání spáchal obžalovaný proti poškozenému, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, kdy je služebně zařazen na Obvodním oddělení Policie ČR Benešov, přičemž Obecní úřad Bukovany učinil kontrolu na základě obdrženého oznámení, kdy nebylo zjištěno žádné pochybení, či protiprávní jednání ze strany poškozeného O [REDACTED] V [REDACTED].

VII.

v době nejméně od 28. 11. 2024 od 10:58 hodin do 6. 2. 2025 do 10:00 hodin v rámci prověřování přestupkového jednání vedeného na Obvodním oddělení PČR Benešov pod č.j. KRPS-302788/PŘ-2024-010110, předložil padělané lékařské zprávy týkající se jeho zdravotního stavu a to ze zdravotnického zařízení KASMED, s.r.o. Tábor a Nemocnice Rudolfa a Stefanie, a.s., které zaslal elektronicky na Obvodní oddělení Policie ČR Benešov ze své e-mailové adresy [REDACTED]@seznam.cz a cestou právního zástupce JUDr. Petra Živňůtky, advokátní kancelář se sídlem Masarykovo nám. 225, Benešov a padělanou lékařskou zprávu ze zdravotnického zařízení Městská poliklinika Praha, Spálená 12, kterou předložil osobně dne 6. 2. 2025 při podání vysvětlení dle § 61 odst. 1 z. č. 273/2008 Sb. o Policii, přičemž lékařské zprávy nesplňují zákonné náležitosti takové zprávy a tyto, ačkoliv věděl, že mu nebyly těmito zdravotnickými zařízeními vydány, jelikož žádnou lékařskou prohlídku v těchto zařízeních neabsolvoval, užil v řízení před orgánem veřejné moci.

4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce včasné blanketní odvolání, které jak sám, tak prostřednictvím obhájce následně odůvodnil.
5. V odvolání podaném prostřednictvím obhájce uvedl, že napadá výrok o vině do výroku bodu III., IV., V., v bodě VI. výlučně v otázce jednání směřujícího vůči paní K [REDACTED] K [REDACTED], nenapadá výrok o vině v bodech I.1) a 2) a VII., v bodě II., stejně jako výroky týkající se jednání obžalovaného vůči policistům K [REDACTED] a V [REDACTED], dále napadá výrok o trestu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

6. V opakovaných vlastnoručních podáních obžalovaný uvedl, že by se chtěl doznat ke všem bodům kladeným mu v obžalobě, rád by požádal o snížení navrhaného trestu ze 2 let na 1 rok nepodmíněně nebo podmíněný trest 3 roky na 5 let s dohledovým náramkem, neboť uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný (podání ze dne 9. 9. 2025); na vazbě strávil téměř 9 měsíců, uvědomil si vážnost svého jednání i to, jaké mu to může přinést následky, pokud by se tohoto nebo jiného dopustil znovu. Také připustil, že se mu od okresního soudu v minulosti dostala šance k nápravě, což se minulo účinkem, přesto požádal o poslední možnost k uložení podmíněného trestu, případně s probačním dohledem, nebo trestu peněžitého, neboť je dostatečně ponaučený, má zajištěné bydlení u bratra v Hradci Králové, kde má i zajištěnou práci, může bydlet i v domě u otce v Benešově a pracovat v chráněné dílně, má také příslibenou spolupráci s adiktologickým centrem formou ambulantní léčby. V případě uložení podmíněného trestu uvedl, že bude docházet na plánované kontroly, vést řádný život a snažit se nahradit způsobenou škodu (podání ze dne 22. 10. 2025).
7. V rámci konaného veřejného zasedání pak k odůvodněním podaného odvolání a jejich obsahu obžalovaný výslovně uvedl, že odvoláním napadá výrok viny v rozsahu uvedeném v podání vyhotoveném obhájcem a o uložení trestu.
8. Jde-li o výtky obžalovaného proti výroku o vině, z podaného odvolání a vyjádření obžalovaného ve veřejném zasedání vyplývá, že je směřuje zejména proti závěru o naplnění znaků potřebné společenské škodlivosti spáchaných skutků s tím, že mají být posouzeny jako přestupek, resp. aby byl zproštěn viny ve shora uvedeném rozsahu stíhané trestné činnosti.
9. Obžalovaný je přesvědčen, že skutek popsany pod bodem III. výrokové části napadeného rozsudku, tedy jednání vůči policistovi J. [REDAKCE], nemůže být trestným, neboť z výpovědi poškozeného policisty mj. vyplynulo, že nebyl nucen učinit žádná opatření osobně nebo vůči své rodině v návaznosti na zaslou zprávu obžalovaným, policista J. [REDAKCE] taktéž připustil, že jako příslušník Policie ČR musí snést více než běžný občan, protože jednání obžalovaného nemůže dosahovat intenzity trestného činu, nýbrž jej lze dle intenzity maximálně přezkoumat ve správním řízení jako přestupek. Obžalovaný taktéž sporuje právní kvalifikaci svého jednání, kdy předmětná zpráva byla zřetelně v emocích zasílána panu J. [REDAKCE], jakožto fyzické osobě, nikoliv příslušníkovi Policie ČR, protože se nejedná o výhrůžku usmrcení učiněnou vůči úřední osobě. Z výpovědi policisty J. [REDAKCE] také podle obžalovaného vyplynulo, že z úřední činnosti již dříve znal osobu obžalovaného, byl seznámen s jeho vyjadřováním a vystupováním, protože nelze konstatovat naplnění znaků objektivní stránky trestného činu, jelikož adresátovi již bylo z výkonu jeho funkce zřejmé, že obžalovaný obsah své zprávy nemínil vážně, resp. jej nemínil realizovat a je zřejmé s ohledem na další jednání policisty J. [REDAKCE], že obsah zprávy obžalovaného ani nebral vážně. V tomto bodě napadeného rozsudku tak nelze ani hovořit o dostatečné intenzitě společenské škodlivosti jednání obžalovaného a je potřeba brát v potaz, že ne každé jednání, které lze považovat za nemorální, je jednáním trestným.
10. K bodu IV. namítl stejné skutečnosti, jako v případě skutku uvedeného pod bodem III. napadeného rozsudku, zejména spatřuje nedostatky v hodnocení společenské škodlivosti jeho jednání vůči policistovi S. [REDAKCE], který si z předchozího výkonu funkce vůči obžalovanému musel být vědom nerealnosti obsah zpráv zaslou obžalovaným, když sám připustil, že to fakticky významný zásah do jeho života nemělo. Obžalovaný konstatoval, že policista S. [REDAKCE], který není žádným začínajícím příslušníkem PČR a absolvoval dostatečný výcvik pro zvládání obdobných situací, sám uvedl, že se ničeho nedopustil, tudíž z jeho výpovědi je zřejmá nerealnost jeho tvrzených obav z výhrůžek ztrátou zaměstnání. Proto obžalovaný dovozuje maximálně intenzitu přestupkového jednání a je na místě, aby věc byla postoupena k vyřízení správního Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

orgánu za účelem prověření, zda došlo ke spáchání přestupku. V té souvislosti obžalovaný považoval za důležité upozornit na to, že svědek připustil, že nahrávky, které jsou předmětem uvedeného skutku, pouze zasilal do společné skupiny policistů ÚO Benešov na WhatsApp, odkud se zákonitě musely dostat k M. H. youtuberovi, když tyto úniky jsou nadále prověřovány GIBS. Uvedená skutečnost je podle obžalovaného důležitá pro pochopení a posouzení jeho motivace k jeho jednání a v návaznosti na uvedené k posouzení závažnosti stíhaného jednání, když policisté ÚO Benešov, resp. některý ze skupiny zmíněné policistou S. při jeho výpovědi v přípravném řízení, se dopustil protiprávního jednání poškozujícího osobu obžalovaného, což je nutné hodnotit ve prospěch obžalovaného.

11. Ve vztahu k bodu V. obžalovaný namítl, že jeho jednání nedosahuje intenzity trestného činu a nedošlo k naplnění znaků příslušné skutkové podstaty. Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 6 Tdo 1243/2003, z něhož citoval a namítl, že k situaci předjímané uvedeným rozhodnutím v jeho případě nedošlo, neboť jeho jednání nikterak nenarušilo zájmy veřejnosti, ani nebylo směřováno na úkor ostatních občanů, případně vůči občanskému soužití, veřejný zájem prokazatelně narušen nebyl, fakticky ani nebyla zjištěna přítomnost jiných osob než svědkyně V. Uvedl, že jednání bylo směřováno vůči osobě jednoho z policistů OOP Benešov, a to do veřejnosti nepřístupné budovy služebny, přičemž však dotčený policista ani jednání obžalovaného nezaznamenal. Argumentoval, že jeho úmyslem nebylo narušit občanské soužití, ale způsobem, který lze hodnotit jako nevhodný či nemorální, si vyříkat připomínky s předchozím opomenutím policista B., jež se dotýkalo jeho práv.
12. Ke skutku pod bodem VI. výrokové části napadeného rozsudku obžalovaný zopakoval, že policisté V. a K. byli ve skupině policistů na WhatsApp, ze které byly vyneseny nahrávky jeho hlasových zpráv, proto i v tomto bodě výroku o vině z napadeného rozsudku je současně nutné hodnotit jeho motivaci a v návaznosti na uvedené také společenskou škodlivost stíhaného jednání. V otázce naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu poškození cizích práv obžalovaný namítá, že nedošlo ke vzniku vážné újmy na straně K. K., která by byla důsledkem uvedení v omyl ze strany obžalovaného, protože zvolená skutková podstata není podle obžalovaného přiléhavá. Obžalovaný dále poukázal na jím vnímaný rozpor v odůvodnění napadeného rozsudku, když okresní soud v bodě 38. konstatuje, že přímá spojitost obžalovaného s emailovými adresami a telefonními čísly, která byla užita ke zřízení falešného erotického profilu, zjištěna nebyla, přesto nalézací soud dovozuje na základě domněnek, že se K. K. stala objektem zájmu obžalovaného a terčem jeho nenávisti a že to byl právě on, kdo se citovaného jednání dopustil. Z těchto důvodů dovozuje, že jednání směřující vůči K. K. nenaplnuje znaky trestného činu, příp. zvolená právní kvalifikace je nesprávná.
13. Dále namítl, že trest byl uložen jako nepřiměřeně přísný, resp. oba uložené tresty nereflektují nižší závažnost jeho jednání, jeho motivaci k předmětnému jednání a další polehčující okolnosti s tím, že pokud byl za skutky I. a II. uložen trest souhrnný k trestu uloženému trestním příkazem okresního soudu pod sp.zn. 2 T 84/2024 ve výměře 10 měsíců nepodmíněně, pak překračuje uložený trest nejen návrh obžaloby, ale podle obžalovaného nejsou dány žádné relevantní důvody pro převedení původně uloženého podmíněného trestu na trest nepodmíněný, neboť podle jeho mínění jeho jednání nikterak nepřekračuje běžnou závažnost jednání v podobných případech. Dále namítl, že doposud nebyl ve výkonu trestu a v jeho rejstříku trestů má jediný záznam za jednání kvalifikované podle § 209 tr. zákoníku z roku 2020. Proto má obžalovaný za to, že trest za skutky sub. I. a II. výrokové části bylo na místě v souhrnu stále uložit jako trest podmíněný, přiměřeně navýšený oproti původně ukládanému trestu. Jde-li o trest uložený za skutky sub. III.-VII. napadeného rozsudku ve výměře 24 měsíců, neodpovídá toto rozhodnutí podle podaného odvolání nízké závažnosti stíhaného jednání a faktické neexistenci následků Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

jednání obžalovaného na poškozené. Obžalovaný je přesvědčen, že i druhý trest je na místě uložit stále ještě jako trest alternativní, podmíněně odložený na přiměřenou zkušební dobu, když trestná činnost fakticky spadá do jednoho období na základě společné příčiny, kdy bylo iniciováno konflikty s policisty, z nichž někteří vůči obžalovanému neplnili řádně své služební povinnosti či je dokonce porušovali.

14. Závěrem obžalovaný uvedl, že s tím, že navrhuje, aby byl napadený rozsudek v uvedeném rozsahu zrušen ve výroku o vině, dále byl zrušen výrok o trestu a odvolací soud rozhodl o jeho zproštění z obžaloby v bodech III., IV. a V. a částečně v bodě VI. a dále rozhodl o uložení dvou přiměřených trestů odnětí svobody podmíněně odložených na přiměřenou zkušební dobu za současného uložení dohledu probačního úředníka, který může kontrolovat případně uložené omezení v podobě neužívání alkoholu a návykových látek; dále alternativně navrhl uložit peněžitý trest, který je připraven splnit. V doplňku odvolání podaného prostřednictvím obhájce obžalovaný doložil potvrzení svých rodičů, se kterými je dohodnut na poskytnutí a následném vrácení finančních prostředků pro případnou úhradu peněžitého trestu.
15. Krajský soud podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. řádu přezkoumal z podnětu podaného odvolání a z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a po přezkoumání věci dospěl k jednoznačnému závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.
16. Podle zjištění krajského soudu provedl okresní soud v hlavním líčení zákonným způsobem dokazování, které vedlo ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, přičemž všechny ve věci provedené důkazy správně a logicky vyhodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu. V tomto směru tedy krajský soud v postupu soudu okresního nezjistil žádné pochybení, neboť byly dodrženy zásady uvedené v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu, a jestliže soud prvního stupně dospěl tímto postupem ke shora uvedeným skutkovým a právním závěrům, lze je akceptovat.
17. Výtky obžalovaného stran zavinění stíhanými přečiny nebyly krajským soudem akceptovány, neboť okresní soud správně dovedl naplnění zákonných znaků skutkových podstat uvedených trestných činů v podobě shora uvedených přečinů, když skutkové závěry okresního soudu nejsou podaným odvoláním de facto napadány, vyjma výtek týkajících se pachatelství obžalovaného ve vztahu k jednání vůči poškozené K[REDAKCE] K[REDAKCE]. Okresní soud správně v bodech 44. až 50. odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil, jak dospěl k právním závěrům a vysvětlil, proč musí dospět k přesvědčení o naplnění zákonných znaků skutkových podstat stíhaných přečinů. S těmito úvahami se krajský soud zcela ztotožnil, nemá, co by k nim dodal, a proto odkazuje na tyto pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, neboť by jen opakoval tam rozvedené argumenty.
18. Namítá-li obžalovaný, že okresní soud připustil problematickou spojitost obžalovaného s jednáním vůči poškozené K[REDAKCE], je třeba uvést, že obžalovaný užívá takovou argumentaci, která konvenuje jeho představě o výsledku řízení a pomíjí, že okresní soud nejen že vysvětlil, proč považuje obhajobu obžalovaného za nevěrohodnou a výpovědi poškozených naopak za věrohodné, ale uvedl, že obžalovaný je pachatelem i tohoto jednání proto, že zjistil „zálibu“ obžalovaného komunikovat pod falešnou identitou z falešných e-mailových adres s přihlédnutím ke snadné možnosti pořídit si předplacenou telefonní kartu, že se snažil co nejvíce poškodit poškozeného K[REDAKCE], a proto za situace, kdy poškozená K[REDAKCE] aktivně vystoupila na obranu svého manžela a začala s obžalovaným sama komunikovat, stala se i ona objektem zájmu obžalovaného a zároveň terčem jeho nenávisť. Proto zcela důvodně uzavřel, že obžalovaný cítil Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

potřebu ji rovněž „potrestat“, znepríjemnit jí život a zároveň se i tímto způsobem pomstít jejímu manželovi, a proto následně zřídil poškozené falešný erotický profil, kam vložil její telefonní číslo, na který jí poté přicházely nevyžádané zprávy se sexuálními nabídkami. Rovněž vysvětlil, proč je obhajoba obžalovaného o tom, že telefonní číslo [REDAKCE] nepoužívá, vyvrácena, a to nejen příslušnou zprávou policie z šetření ohledně tohoto telefonního čísla, ale i obsahem a stylem zajištěné komunikace ze dne 20.12. 2024, kdy konstatoval, že je mimo jiné zmiňován i manžel poškozené, vulgární nadávky, výhrůžky, že u policie skončí, že jim všem udělá ostudu, že si poškozená špatně vybrala atd.

19. Odvolací soud se tedy mohl zcela ztotožnit se závěry soudu prvního stupně a k námitkám obžalovaného může toliko uvést, že povinnost hodnocení důkazů přísluší zásadně soudu prvního stupně, jehož postup ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumává odvolací soud (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2000, sp. zn. II. ÚS 215/99, nebo ze dne 20. 6. 1995, sp. zn. III. ÚS 84/94). Hodnocení provedených důkazů, které obžalovaný podaným odvoláním zejména napadá, je tedy právem okresního soudu a odvolací soud může do tohoto procesu zasáhnout za situace, kdy procesní soud jím provedené důkazy hodnotí v rozporu s jejich obsahem, logicky vadně či vychází z důkazů, které byly pořízeny nezákonným způsobem. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 10. 2022 pod č. j. 7 Tdo 850/2022-2531 jsou předmětem přezkumu odvolacího soudu jak hodnocení důkazů, tak skutková zjištění soudu prvního stupně, což vyplývá mimo jiné z § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a o vázanosti hodnocením důkazů soudem prvního stupně hovoří ustanovení § 263 odst. 7 tr. řádu až v souvislosti se změnou nebo doplněním skutkových zjištění. Tato vázanost se tedy vztahuje na omezený okruh případů, v nichž odvolací soud sám rozhoduje ve věci rozsudkem (§ 259 odst. 3 tr. řádu), tj. nevrací věc podle § 259 odst. 1 tr. řádu. Ustanovení § 263 odst. 7 tr. řádu se tak uplatní až po zrušení rozsudku soudu prvního stupně z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu, tedy až poté, co odvolací soud přezkoumá hodnocení důkazů soudem prvního stupně a shledá je vadným, ovšem jen pokud pak sám ve věci rozhoduje. Pečlivé přezkoumání hodnocení důkazů a skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně je tedy podstatnou součástí a mnohdy těžištěm činnosti odvolacího soudu; stále však platí, že pokud jsou zákonně provedené důkazy hodnoceny řádně a první soud se náležitě vypořádá i s procesním postojem obžalovaného, jak je tomu v přezkoumávané věci, nemůže za shora uvedených podmínek odvolací soud do takového postupu okresního soudu nikterak zasáhnout.
20. Jestliže obžalovaný vytkl okresnímu soudu, že neposoudil jeho určité jednání v intencích ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku a dospěl k naplnění znaků skutkových podstat trestných činů, pak ani zde nemohl krajský soud námitkám obžalovaného přisvědčit.
21. V dané souvislosti považuje krajský soud za potřebné odkázat na stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012 (publikovaného pod č. 26/2013 Sb. rozh. tr.) podle kterého „trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Zásadně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Tento závěr je však v případě méně závažných trestných činů korigován použitím zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Zvláštnost materiálního korektivu spočívajícího v použití subsidiarity trestní represe vyplývá z toho, že se jedná o zásadu, a nikoli o konkrétní normu, a proto je třeba ji aplikovat nikoli přímo, ale v zásadě jen prostřednictvím právních institutů a jednotlivých norem trestního práva. Zakotvení zásady Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

subsidiarity trestní represe a z ní vyplývajícího principu použití trestního práva jako „ultima ratio“ do trestního zákoníku má význam i interpretační, neboť znaky trestného činu je třeba vykládat tak, aby za trestný čin byl považován jen čin společensky škodlivý. Společenská škodlivost není zákonným znakem trestného činu, neboť má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Společenskou škodlivost nelze řešit v obecné poloze, ale je ji třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého spáchaného méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s ohledem na intenzitu naplnění kritérií vymezených v § 39 odst. 2 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke všem znakům zvažované skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Kritérium společenské škodlivosti případu je doplněno principem „ultima ratio“, z kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné.

22. Nejvyšší soud také považoval za vhodné připomenout další závěry obsažené v jeho rozhodnutích, týkajících se problematiky zásady subsidiarity, v nichž bylo vysloveno (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2011, sp. zn. 6 Tdo 1508/2010), že „sama existence jiné právní normy, umožňující nápravu závažného stavu způsobeného pachatelem, ještě sama o sobě nezakládá nutnost postupu jen podle této normy s odkazem na zásadu subsidiarity trestní represe (resp. pojetí trestního práva jako ultima ratio), bez možnosti aplikace trestněprávních institutů. Byl-li spáchán trestný čin, jehož skutková podstata byla beze zbytku ve všech znacích naplněna, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů fyzických a právnických osob s poukazem na primární existenci institutů občanského, obchodního práva či jiných právních odvětví, jimiž lze zajistit náhradu škody, která byla trestným činem způsobena. Akcentace principu ultima ratio nemůže zcela znemožnit aplikaci základního principu - účelu trestního řízení - tak, jak je vymezen v ustanovení § 1 odst. 1 tr. řádu.
23. Krajský soud na podkladě shora rozvedených zásad uzavřel, že použití institutu subsidiarity trestní represe nepřichází v dané věci v úvahu. V předmětné věci nelze totiž mít za to, že by posuzované skutky z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídaly běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Námitka obžalovaného, že policisté musí strpět vyšší stupeň útoku na jejich osobu, nemůže vést k závěru, že takové jednání, jak bylo zjištěno v provedeném dokazování, je omluvitelné a snad i akceptovatelné. V předmětné věci totiž nelze přehlédnout, že se nejednalo o běžné izolované výtky na adresu policistů, ale velmi razantní a opakované útoky, delší dobu trvající, s postupnou gradací intenzity jednání obžalovaného, jimž předcházelo poškození policejních vozidel. Proto skutečnost, že poškozenými byli v obžalovaném uváděných případech policisté, neodůvodňuje použití zásady subsidiarity trestní represe a nemůže znamenat porušení principu rovnosti před zákonem a principu spravedlnosti soudního rozhodování.
24. Ostatně byl-li spáchán trestný čin, jehož skutková podstata byla beze zbytku ve všech znacích naplněna, jak je tomu v posuzovaném případě, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů (fyzických a právnických osob) poukazem na primární existenci institutů občanského práva či jiných právních odvětví (správního, obchodního práva), jimiž lze zajistit nápravu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2015, sp. zn. 3 Tdo 210/2015).

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

25. Krajský soud dále považuje za nezbytné doplnit, že právo na spravedlivý proces není možno vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, jež odpovídá představám obžalovaného (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 681/04). Uvedeným právem je rozhodování podle zákona a v souladu s ústavními principy. Krajský soud však v daném případě neshledal žádný důvod k zásahu do skutkových zjištění učiněných okresním soudem, a to při plném respektování práva obžalovaného na spravedlivý proces ve smyslu relevantní judikatury Ústavního a Nejvyššího soudu, který v nyní projednávané věci rozhodně nebyl porušen. (K tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 125/04, nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 8. 2004, sp. zn. I. ÚS 55/04, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 11 Tdo 1453/2014).
26. Z odvodnění rozsudku okresního soudu totiž vyplývá, proč neuvěřil obhajobě obžalovaného a zjistil skutkový stav věci podrobně popsany ve výroku o vině. Odvolací soud tedy shledal, že z odůvodnění odsuzujícího rozsudku vyplývá zjevná logická návaznost mezi provedenými důkazy, jejich hodnocením a učiněnými skutkovými zjištěními na straně jedné a právními závěry tohoto soudu na straně druhé.
27. K uvedenému nutno rovněž dodat, že pokud okresní soud po vyhodnocení důkazní situace dospěl k závěru, že jedna ze skupin důkazů je pravdivá, že její věrohodnost není ničím zpochybněna a úvahy vedoucí k tomuto závěru zahrnul do odůvodnění svého rozhodnutí, nejsou splněny ani podmínky pro uplatnění zásady „v pochybnostech ve prospěch“ (in dubio pro reo), neboť okresní soud tyto pochybnosti neměl (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. II. ÚS 3068/17).
28. Přezkoumán byl dále s ohledem na obsah podaného odvolání výrok o trestech, které byly obžalovanému okresním soudem uloženy a ani zde nebylo shledáno v napadeném rozsudku žádné pochybení, které by mělo být učiněno v neprospěch obžalovaného.
29. Krajský soud v první řadě konstatuje, že odvolací soud by byl oprávněn do výroku o trestu zasáhnout pouze tehdy, pokud by zjistil, že přezkoumávaný trest je nepřiměřený (viz § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu). K takovému pochybení však v přezkoumávané trestní věci v žádném případě nedošlo.
30. Okresní soud obžalovanému správně ukládal dva tresty, tedy jednak trest souhrnný za spáchání celkem třech přečinů v intencích ustanovení § 43 odst. 1, odst. 2 a § 350 odst. 1 tr. zákoníku, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, ohrožující pachatele trestem odnětí svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti, jednak úhrnný (§ 43 odst. 1 tr. zákoníku) za celkem šest přečinů, z nichž nejprísněji postižitelným je přečin právně kvalifikovaný podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku s trestní sazbou odnětí svobody v trvání 1 rok až 5 let, a jestliže uložil obžalovanému v obou případech trest již přímo spojený s jeho výkonem, počínal si zákonným způsobem. Okresní soud totiž správně v bodu 59. odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že kriminální narušení obžalovaného je natolik vážné, že je třeba volit již represivní složku trestu před výchovnou, o čemž svědčí zejména to, že na něj v minulosti bylo opakovaně působeno výchovnými tresty, avšak bez jakéhokoli účinku, neboť především rozsah, ale i charakter nyní spáchané trestné činnosti jednoznačně svědčí o správnosti úvah okresního soudu. Je tedy více než zřejmé, že dříve uložené tresty, včetně obžalovaným vykonaného podmíněného trestu odnětí svobody na něj neměly sebemenší vliv a vůbec ho neodradily od recidivy poměrně rozsáhlé trestné činnosti. Z tohoto důvodu okresní soud správně uzavřel, že omezení uvedená v § 55 odst. 2 tr. zákoníku na věc obžalovaného nedopadají, neboť vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

k osobě obžalovaného by uložení jiného trestu než okresním soudem voleného, zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život.

31. Jestliže byl okresním soudem volen správně tento druh trestu, pak ani výměra uložených trestů v trvání 10 měsíců a 2 roky, reflektující zejména částečné doznání obžalovaného, ještě v obou případech ve spodní polovině zákonné trestní sazby, blíže její spodní hranici, nepostihuje obžalovaného nepřiměřeně přísně, přičemž jen takový druh trestu by odvolací soud mohl, jak již bylo uvedeno shora, ve věci obžalovaného korigovat. V prvním případě je obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta, desetiměsíční souhrnný trest odnětí svobody tedy nebyl vyměřen ani v polovině zákonné trestní sazby, což jej nečiní nepřiměřeně přísným. Ani o druhém z uložených trestů nelze hovořit o trestu nepřiměřeně přísném, neboť ten byl uložen dokonce jen jeden rok nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby a tato výměra tak zcela reflektuje všechny okolnosti, k nimž mohl okresní soud ku prospěchu obžalovaného přihlídnout. Nejde tedy o tresty nepřiměřené či snad drakonické, které by obžalovaného postihly nepřiměřeně přísně.
32. Pro výkon uložených trestů odnětí svobody byl obžalovaný okresním soudem správně zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, nebyl mu uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebyl mu uložen trest odnětí svobody za zvlášť závažný zločin ve výměře nejméně osm let a nebylo prokázáno, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence, protože nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
33. A pokud jde o uložené tresty propadnutí věci, konkrétně razítka 1 ks LÉKAŘSKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA RUDOLFA A STEFANIE BENEŠOV, zn. Trodat, věc č. 6, sáček PC01012589, razítka 1 ks KASMED s.r.o., zn. Printer S842, věc č. 19, sáček PO0016065, 1 ks spreje zn. SPRÜH Folie, odstín Black Glossy, mobilního telefonu celkem 1 ks APPLE 13 PRO MAX, výr. číslo FR7MF3XT2G, včetně SIM karty s účastnickým číslem [REDAKCE], mobilního telefonu celkem 1 ks HONOR 70, REAL ME C11, výr. číslo 860652062887242, IMEI:860652062887242, 860652062902306, razítka celkem 1 ks MĚSTSKÁ POLIKLINIKA PRAHA, zn. Trodat, věc č. 41, sáček PO0016076, razítka celkem 1 ks MUDr. Marie Mrvová Komplexní rehabilitační centrum, zn. Printer S-842, věc č. 44, sáček č. PO0016081 a 3 ks písemností - výtisků s názvem: Komplexní rehabilitační centrum, věc č. 35, sáček UC0049355, pak si i zde podle přesvědčení odvolacího soudu počínal okresní soud správně.
34. Ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku sice upravuje fakultativní možnost uložení trestu propadnutí věci, která je nástrojem trestné činnosti, nicméně v přezkoumávané věci byl tento trest uložen přiléhavě stavu věci i zákonu. Bylo totiž jednoznačně prokázáno, že obžalovaný shora popsane věci, které mu bezesporu náležejí, užil k již více společensky škodlivé trestné činnosti, resp. bez těchto nástrojů by její spáchání bylo prakticky vyloučeno a bez uložení takového trestu by hrozila případná recidiva nezákonného jednání; i podle odborné literatury je totiž bezprostředním účelem tohoto trestu odejmout pachateli věc, která by mohla sloužit k dalšímu páčání trestných činů a ztížit tomuto pachateli podmínky k další trestné činnosti (PÚRY, František. § 70 [Propadnutí věci]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 1211, marg. č. 1.).
35. Okresní soud rovněž správně splnil povinnost derogačního rozhodnutí ve vztahu k výroku o trestu z předcházejícího odsuzujícího rozhodnutí podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, a proto ani zde nebyl obžalovaný rozhodnutím okresního soudu vůbec poškozen.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

36. Krajský soud může shrnout, že pokud byly obžalovanému uloženy tresty odnětí svobody a tresty propadnutí věci v podobě vyplývající z napadeného rozsudku, byly uloženy zcela správně v intencích ustanovení § 38, § 39 odst. 1, § 43 odst. 1, odst. 2, ale i § 55 odst. 2 tr. zákoníku a postihují tak obžalovaného nikoli nepřiměřeně přísně. Koneckonců okresní soud své úvahy o ukládaných trestech dostatečně a naprosto přesvědčivě rozvedl v bodech 53. až 67. odůvodnění napadeného rozsudku, proto na ně krajský soud v ostatním pro stručnost odkazuje, neboť by jen opakoval tam rozvedené argumenty, neboť se s nimi ztotožnil a nemá, co by k nim dále dodal.
37. Z těchto důvodů nemohl odvolací námitky obžalovaného vyslyšet. Sám obžalovaný připouští, že v minulosti mu byla dána šance k tomu, aby prokázal polepšení a to, že pouhá pohružka výkonem uloženého trestu, ani jeho omezení na svobodě zadržením nevedla k dosažení účelu trestu, tedy aby došlo k ochraně společnosti před jeho osobou coby pachatelem trestných činů a zamezila mu v recidivě trestné činnosti. Jestliže tedy obžalovaný, a to opakovaně, ignoroval varování, jichž se mu dostalo, zejména v podobě probíhajícího trestního stíhání či doručení trestního příkazu, který má povahu odsuzujícího rozsudku a dále se dopouštěl společensky již značně škodlivé trestné činnosti, pak není možné dospět k závěru, že by jakékoli alternativní tresty byly způsobily natolik zapůsobit na obžalovaného, že by došlo k jeho nápravě, kdy tento závěr krajský soud opírá rovněž o výsledky dokazování před okresním soudem, zejména pokud jde o závěry znalců k osobě obžalovaného, prezentované v bodech 23. a 24. odůvodnění napadeného rozsudku. A domáhá-li se obžalovaný uložení trestu peněžitého, je třeba uvést, že kromě shora uvedených okolností tomuto brání další podmínky, které nejsou v jeho případě splněny.
38. Peněžitý trest je totiž druhem trestu, který má postihnout pachatele v jeho majetkové sféře. Pokud tedy obžalovaný deklaruje, že peněžitý trest za něj vykonají jeho rodiče a on jim jej poté bude splácet, nelze bez dalšího dospět k závěru, že jde o trestní sankci uloženou pachateli trestné činnosti, ale de facto třetím osobám, které však pachateli trestné činnosti nejsou, a tudíž je takto na majetku postihovat nelze, a to ani tehdy, pokud by účelově došlo např. k darování peněžních prostředků, půjčce apod. Takovým postupem by totiž byl zcela popřen smysl a účel trestu jako takového. Tento závěr pramení mj. z legální definice ustanovení § 67 tr. zákoníku, stanovící, že peněžitý trest může soud uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch a bez těchto podmínek může soud uložit peněžitý trest pouze v případě, že trestní zákon uložení tohoto trestu za spáchaný trestný čin dovoluje, nebo ho ukládá za přečin a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele nepodmíněný trest odnětí svobody současně neukládá. S uvedeným souvisí další překážka pro uložení peněžitého trestu obžalovanému, a to jeho zřejmá nedobytnost. Podle § 68 odst. 6 tr. zákoníku totiž peněžitý trest soud neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný, přičemž námitka zřejmé nedobytnosti uloženého peněžitého trestu odpovídá dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. řádu v jeho první alternativě, tj. že byl uložen takový druh trestu, který zákon nepřipouští (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 7 Tdo 702/2017). Jestliže tedy obžalovaný uvádí, že peněžitý trest bude zaplacen jinou osobou, je evidentní, že majetkové poměry obžalovaného jsou takové povahy, že odůvodňují zřejmou nedobytnost peněžitého trestu.
39. Obžalovaný podaným odvoláním nenapadl výrok o vině přečinem, jímž byla způsobena poškozené České republice - Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, IČO 751 51 481, se sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha-Zbraslav, majetková škoda, k jejíž náhradě byl obžalovaný ve výši 84 973 Kč zavázán, nicméně dílem napadl vinu s ostatních částech výroku rozsudku okresního soudu, proto krajský soud přezkoumal rovněž adhezní výrok okresního soudu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

soudu, přičemž i zde lze konstatovat, že ani v tomto případě nebyl obžalovaný postupem okresního soudu jakkoli poškozen. Ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu totiž soudu přímo ukládá, aby vždy uložil obžalovanému povinnost k náhradě majetkové škody, jestliže je její výše součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a v této výši nebyla dosud uhrazena. Jak vyplývá z obsahu bodu II. výrokové části napadeného rozsudku, je výše způsobené majetkové škody součástí popisu skutku obžalovaného, který je tak za její vznik zcela odpovědný, přičemž je z provedeného dokazování rovněž zjevné, že tato majetková škoda dosud uhrazena nebyla. A pokud okresní soud podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozenou se zbytkem nároku na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, pak postupoval v souladu se zákonem a ve prospěch obžalovaného.

40. V ostatním pak může krajský soud, jak již uvedl shora, odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, a to i s poukazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2025, č. j. 6 Tdo 405/2025-622, neboť ani podle judikatury Ústavního soudu není v rozporu s požadavky spravedlivého procesu taková praxe, kdy odvolací soud po dostatečném přezkoumání napadeného rozhodnutí, v situaci, že se závěry soudu prvního stupně souhlasí, na tyto zcela nebo zčásti ve svém rozhodnutí odkáže. Byť součástí práva na spravedlivý proces je požadavek na dostatečné odůvodnění rozhodnutí soudů, nelze tento požadavek interpretovat v podobě povinnosti soudu uvést ve svém rozhodnutí detailní odpověď na každý argument obviněného (viz např. usnesení ze dne 20. 4. 2021, sp. zn. III. ÚS 795/21). Ostatně také podle judikatury ESLP povinnost řádně odůvodnit rozhodnutí znamená, že aniž by byla vyžadována podrobná odpověď na každý argument předložený v oprávněném prostředku, strany soudního řízení mohou očekávat, že dostanou konkrétní a výslovnou odpověď na námitky, které jsou zásadní pro výsledek řízení (viz rozsudek velkého senátu ze dne 11. 7. 2017, Moreira Ferreira proti Portugalsku, č. 19867/12, bod 84, rozsudek ze dne 17. 4. 2018, Cihangir Yıldız proti Turecku, č. 39407/03, bod 42, nebo rozsudek ze dne 29. 1. 2019, Orlen Lietuva Ltd. Proti Litvě, č. 45849/13, bod 82).
41. Závěrem krajský soud konstatuje, že v rozhodnutí okresního soudu, pokud by mělo být učiněno v neprospěch obžalovaného, nebylo shledáno pochybení, proto nemohlo mít odvolání obžalovaného naději na úspěch, a jako nedůvodné bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti usnesení **je** možno podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení, k Nejvyššímu soudu, prostřednictvím soudu okresního. Dovolání je možno podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, vytýkat může nesprávnost kteréhokoliv výroku. Obžalovaný může podat dovolání pouze proti výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Dovolání pak může podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se podání, byť jako dovolání označené, za dovolání nepovažuje.

Praha 5. listopadu 2025

JUDr. Tomáš Jureček, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová